

II.

Войводата. (Самъ гледа напредъ, после обгледва момчетата) си, покорили се на негова знакъ, въздъхва).

Войводата,

... Три дена вечъ! Безъ сънь, вода! .. юнаци!
 Да ималъ бихъ стотина още момци
 тѣй преданни—не бихъ търпелъ ни мигъ
 предъ хилядно пълчище—катъ онезъ
 несретници, които само гледатъ
 къмъ насъ, а нѣматъ доблестъ, сила
 началото за бой да възвестятъ:
 да срещнеме единъ съсъ другъ гърди! . . .

(Оборва глава замисленъ).

(Мълчание).

III.

Пристигатъ водоносцитѣ, придружавани отъ първитѣ двама възстаници; снематъ бѣклитѣ отъ гърбъ и поздравляватъ войводата.

Първия водоносецъ (запъхтянъ) . . . Ей и вода!
 Войводата. (Като имъ стиска ржцетѣ).

... Отлично, мой момци!

Втория водоносецъ.

Намѣрихме ний кладенче чудесно. . .

Но знаешъ ли, че трѣбваше съсъ мечъ
 да отстранимъ тѣхния часовой! . .

Войводата (изненаданъ). Нима до тѣхъ. . .

Вториятъ водоносецъ.

... Наблизо нигде нѣма!

Пъкъ мислихме: какъ може да се върнемъ
 тукъ безъ вода! И безъ да знаемъ ний,
 че тѣ били на близо спрѣли тамъ —
 спустнахме се. . . Ехъ! . . Измѣрихме сили!
 Седмина тѣ, а ние само двама.

Войводата (нетърпеливо)

Тата, така, соколи вѣрни мой,
 на родина се служи съ доблестъ. честь

(Прегръща ги отъ радость)

(Мълчание)